

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne	
Nazwa w języku angielskim:		Physical education	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	0		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji	
Założenia i cele przedmiotu:		<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, użytecznej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka		-
W02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia		-
W03	Wymienia i opisuje podstawowe elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych		
W04	Wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską		
	Umiejętności		

U01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń kondycyjno- sprawnościowych	-
U02	Posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru	-
U03	Potrafi pełnić rolę sędziego , organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych	-
Kompetencje społeczne		
K01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	-
K02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku	-
K03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	-
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej		
Treści modułu kształcenia:		
Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.		
Literatura podstawowa:		
M. Bondarowicz, Zabawy w grach sportowych. WSiP, Warszawa 1998. Z. Cendrowski; Przewodźcą innym – Poradnik dla liderów zdrowia i sportu. Warszawa 1997 Cz.Sieniek, Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych, Sosnowiec 2000. Z. Stawczyk, Gry i zabawy lekkoatletyczne. AWF, Poznań 1998. R. Trzeźniowski, Zabawy i gry ruchowe. SiT, Warszawa 1995. J. Talaga, A-Z sprawności fizycznej - atlas ćwiczeń. Ypsilon, Warszawa 1995. J. Talaga, Sprawność fizyczna ogólna. Poznań 2004.		
Literatura dodatkowa:		

T. Arlet , Koszykówka, podstawy techniki i taktyki. Kraków 2001.
 L. Biernacki, J. Kubrycht, Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny, Gdańsk 2013.
 M. Bodarowicz, Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych. Warszawa 2002.
 G. Grządziel, D. Szade, Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy mini siatkówki. AWF, Katowice 2006.
 T. Huciński T, Vademecum koszykówki. Warszawa 1997.
 T. Huciński, I.Lekner, Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów . Wrocław 2001.
 J. Kołodziej, Systematyka ćwiczeń z zakresu wychowania fizycznego w ilustracjach. Fosze, Rzeszów 2004.
 A. Kowal, S. Zaborniak, Piłka siatkowa w Szkole, Sosnowiec 2006.
 T. Stefaniak, Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych, Wydawnictwo BK 20011.
 J. Talaga, Technika piłki nożnej. Biblioteka Trenera, Warszawa 1996.
 J. Talaga- ABC młodego piłkarza- nauczanie techniki Poznań 2006.
 R. Trzesniowski- Zabawy i gry ruchowe Warszawa 2008
 L. Walczak, R. Skutnik, Piłka Ręczna. Zasób ćwiczeń dla dzieci i młodzieży. ZPRP, Warszawa 2005.
 J. Wołyniec, Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym, Wydawnictwo BK 2006.
 B. Woynarowska, Edukacja zdrowotna, PWN, Warszawa 2008.
 A. Zając, J. Chmura, Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych, AWF, Katowice 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Punkty ECTS –0
 1. Godziny kontaktowe :
 - udział w zajęciach – 30 godz.
Razem 30 godz.

Studia niestacjonarne

Nie dotyczy

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język angielski 2
Nazwa w języku angielskim:		English 2
Język wykładowy:		angielski (wspomagany językiem polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		drugi
Semestr:		trzeci
Liczba punktów ECTS:		4
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Maria Markowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka angielskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Wiedza	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Umiejętności	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U06, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U06, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U06, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U06, K_U07, K_U08
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U06, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U06, K_U07
U_07	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Kompetencje społeczne	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K02
K_02	Student jest gotów do inicjowania działań związanych z propagowaniem historii w środowisku lokalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym	K_K04
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie „Język angielski 1”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Outcomes , Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; Wielki słownik angielsko-polski / polsko-angielski, red. nauk. B. Lewandowska-Tomaszczyk, 2014, PWN-OUP; Oxford Advanced Learner's Dictionary, red. J. Turnbull, 2010, OUP; English Grammar in Use Intermediate, R. Murphy, 2014, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru z oceną na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; aktywności na zajęciach oraz frekwencji. 		
Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).		
Bilans punktów ECTS:		

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki 2
Nazwa w języku angielskim:		German 2
Język wykładowy:	niemiecki (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Wiedza	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Umiejętności	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U06, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U06, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U06, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U06, K_U07, K_U08
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U06, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U06, K_U07
U_07	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Kompetencje społeczne	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K02
K_02	Student jest gotów do inicjowania działań związanych z propagowaniem historii w środowisku lokalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym	K_K04
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie „Język niemiecki 1”.		
Treści modułu kształcenia:		
6. Pracownik w zakładzie pracy/przedstawicielstwo/filie 7. Sprzedaż towarów i usług 8. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy 9. Oferty pracy/CV/list motywacyjny/rozmowa kwalifikacyjna/świadectwo pracy 10. Współczesne formy zatrudnienia/rynek pracy 11. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów		
Literatura podstawowa:		
Anette Müller, Sabine Schlüter: Im Beruf. Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. B1+/B2, Hueber Verlag.		
Literatura dodatkowa:		
5. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 6. Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung von Urszula Czerska und Stanislaw Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 7. Repetytorium z gramatyki języka niemieckiego. Stanisław Bęza, wyd. PWN.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru z oceną na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. 		
Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).		
Bilans punktów ECTS:		

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język rosyjski 2
Nazwa w języku angielskim:		Russian 2
Język wykładowy:		rosyjski (wspomagany językiem polskim)
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		drugi
Semestr:		trzeci
Liczba punktów ECTS:		4
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Ewa Borkowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka rosyjskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Osiągnięcie językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Wiedza	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	K_W16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Umiejętności	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U06, K_U07
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U06, K_U07
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U06, K_U07
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U06, K_U07, K_U08
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U06, K_U07
U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U06, K_U07
U_07	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_U16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Kompetencje społeczne	Symbol efektu kierunkowego

K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K02
K_02	Student jest gotów do inicjowania działań związanych z propagowaniem historii w środowisku lokalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym	K_K04
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie „Język rosyjski 1”.		
Treści modułu kształcenia:		
12. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 13. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 14. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 15. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 16. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów.		
Literatura podstawowa:		
Anna Pado, Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów , Warszawa, Wyd. WSiP 2011, 112 s.		
Literatura dodatkowa:		
8. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 9. Chuchmacz Dorota, Ossowska Helena, Wot grammatika. Repetytorium gramatyczne z języka rosyjskiego z płytą CD, Warszawa 2010.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru z oceną na podstawie: <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności; • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach; • aktywności na zajęciach oraz frekwencji. Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).		
Bilans punktów ECTS:		
Studia stacjonarne		

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwiów	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:	Diploma seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	trzeci, czwarty, piąty, szósty	
Liczba punktów ECTS:	10	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Jarosław Cabaj	
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii Polski XIX-XX w., doskonalenie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Student/ka posiada wiedzę z zakresu historii Polski i powszechnej XIX-XX w. niezbędną do opracowania podjętej tematyki	K_W01
W_02	Zna podstawowe metody badawcze niezbędne do realizacji tematu	K_W03
W_03	Ma wiedzę na temat interdyscyplinarnych powiązań historii z naukami pokrewnymi	K_W10
W_04	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji	K_W08
W_05	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej	K_W12, K_W13
	Umiejętności	
U_01	Student/ka samodzielnie zdobywa i utrwała wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego	K_U01, K_U02, K_U03
U_02	Potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego	K_U02, K_U04
U_03	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych	K_U05

U_04	Potrafi formułować tezy i argumentować z wykorzystaniem poglądów różnych autorów	K_U08
U_05	Prezentuje efekty swojej pracy w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych, nowoczesnych metod i technik, dostosowanych do odpowiedniej dziedziny nauk historycznych	K_U09
U_06	Potrafi określić i ocenić krytycznie stan swojej wiedzy i umiejętności fachowych i zaplanować pracę nad ich rozwojem i doskonaleniem	K_U12
U_07	Ma umiejętność pisania w języku ojczystym z poprawnym zastosowaniem różnorodnych form pisarstwa historycznego, opatrzonego aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej	K_U15
Kompetencje społeczne		
K_01	Student/ka ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych	K_K01, K_K02
K_02	Ma przygotowanie do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych	K_K05
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania	K_K06
Forma i typy zajęć:	Seminarium, 120 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza z zakresu historii XIX-XX w., umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1.Uwarunkowania pracy naukowej 2.Elementy metodologii historii 3.Krytyka źródła historycznego 4.Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat 5.Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii 6.Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja) 7.Wybór tematów prac dyplomowych 8.Przygotowanie konspektów pracy 9.Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów 		
Literatura podstawowa:		
Wójcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską, Warszawa 2012. Żebrowski W., Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: Zagadnienia wybrane, Olsztyn 2006		
Literatura dodatkowa:		
Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004 Woźniak K. O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998 Wójcik K., Piszę pracę magisterską: poradnik dla autorów akademickich prac promocyjnych (licencjackich,		

magisterskich, doktorskich), Warszawa 2002

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Konwersatoria, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01,W_02, W_03, W_04, W_05 – weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy
U_01,U_02, U_03, U_04, U_05, U_06, U_07- weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy
K_01, K_02, K_03 - weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

Forma i warunki zaliczenia:

Na zakończenie: semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy dyplomowej (sprawdzonej, przedyskutowanej); szóstego – złożenie całej pracy dyplomowej.
Kryteria oceny pracy zgodne z zapisami zasad dyplomowania przyjętymi dla kierunku historia przez Radę Dyscypliny Instytutu Historii 8 grudnia 2020 r. (załącznik do uchwały nr 52/2020)

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	20
Prowadzenie badań	50
Napisanie pracy	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe		
Nazwa w języku angielskim:	Diploma seminar		
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia		
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy		
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia		
Rok studiów:	drugi, trzeci		
Semestr:	trzeci, czwarty, piąty, szósty		
Liczba punktów ECTS:	10		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Prof. dr hab. Stanisław Jaczyński		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Prof. dr hab. Stanisław Jaczyński		
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii Polski XX w., doskonalenie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej		
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Student/ka posiada wiedzę z zakresu historii Polski i powszechnej XIX-XX w. niezbędną do opracowania podjętej tematyki		K_W01
W_02	Zna podstawowe metody badawcze niezbędne do realizacji tematu		K_W03
W_03	Ma wiedzę na temat interdyscyplinarnych powiązań historii z naukami pokrewnymi		K_W10
W_04	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji		K_W08
W_05	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej		K_W12, K_W13
	Umiejętności		
U_01	Student/ka samodzielnie zdobywa i utrwała wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego		K_U01, K_U02, K_U03
U_02	Potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego		K_U02, K_U04
U_03	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych		K_U05

U_04	Potrafi formułować tezy i argumentować z wykorzystaniem poglądów różnych autorów	K_U08
U_05	Prezentuje efekty swojej pracy w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych, nowoczesnych metod i technik, dostosowanych do odpowiedniej dziedziny nauk historycznych	K_U09
U_06	Potrafi określić i ocenić krytycznie stan swojej wiedzy i umiejętności fachowych i zaplanować pracę nad ich rozwojem i doskonaleniem	K_U12
U_07	Ma umiejętność pisania w języku ojczystym z poprawnym zastosowaniem różnorodnych form pisarstwa historycznego, opatrzonych aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej	K_U15
Kompetencje społeczne		
K_01	Student/ka ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych	K_K01, K_K02
K_02	Ma przygotowanie do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych	K_K05
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania	K_K06
Forma i typy zajęć:	Seminarium, 120 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza z zakresu historii XIX-XX w., umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1.Uwarunkowania pracy naukowej 2.Elementy metodologii historii 3.Krytyka źródła historycznego 4.Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat 5.Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii 6.Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja) 7.Wybór tematów prac dyplomowych 8.Przygotowanie konspektów pracy 9.Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów 		
Literatura podstawowa:		
Wójcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską, Warszawa 2012. Żebrowski W., Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: Zagadnienia wybrane, Olsztyn 2006		
Literatura dodatkowa:		

Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004

Woźniak K. O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998

Wójcik K., Piszę pracę magisterską: poradnik dla autorów akademickich prac promocyjnych (licencjackich, magisterskich, doktorskich), Warszawa 2002

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Konwersatoria, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01,W_02, W_03, W_04, W_05 – weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

U_01,U_02, U_03, U_04, U_05, U_06, U_07- weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

K_01, K_02, K_03 - weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

Forma i warunki zaliczenia:

Na zakończenie: semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy dyplomowej (sprawdzonej, przedyskutowanej); szóstego – złożenie całej pracy dyplomowej.

Kryteria oceny pracy zgodne z zapisami zasad dyplomowania przyjętymi dla kierunku historia przez Radę Dyscypliny Instytutu Historii 8 grudnia 2020 r. (załącznik do uchwały nr 52/2020)

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	20
Prowadzenie badań	50
Napisanie pracy	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:	Diploma seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. Pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	trzeci, czwarty, piąty, szósty.	
Liczba punktów ECTS:	10	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	Dr hab. Sergiusz Leończyk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Dr hab. Sergiusz Leończyk	
Założenia i cele przedmiotu	Opracowanie wybranych zagadnień z historii Polski i powszechnej (w tym z historii Rosji XVIII-XX w.), zdobycie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Posiada zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu historii.	K_W01
W_02	Zna i rozumie relacje i zależności pomiędzy przeszłością a aktualnymi wydarzeniami także w aspekcie upowszechniania wiedzy historycznej.	K_W08
W_03	Posiada podstawową wiedzę pozwalającą na analizę i interpretację źródeł historycznych, oraz innych wytworów cywilizacji przydatnych dla poznania danej epoki historycznej	K_W11
	Umiejętności	
U_01	Samodzielnie zdobywa i utrwala wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego	K_U01
U_02	Potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego	K_U02, K_U04
	Kompetencje społeczne	
K_01	Ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnie humanistycznym, jak też	K_K02

	kompetencji personalnych i społecznych.	
Forma i typy zajęć:	Seminarium 120 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza historyczna, umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Uwarunkowania pracy naukowej</p> <p>Elementy metodologii historii</p> <p>Krytyka źródła historycznego</p> <p>Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat.</p> <p>Przedstawienie problematyki proponowanej w ramach seminarium dyplomowego.</p> <p>Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii</p> <p>Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja)</p> <p>Wybór tematów prac dyplomowych</p> <p>Przygotowanie konspektów pracy</p> <p>Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów.</p>		
Literatura podstawowa:		
<p>Żebrowski w., Technika pisania prac licencjackich i magisterskich : Zagadnienia wybrane, Olsztyn 2006.</p> <p>Kalita C., Zasady pisania licencjackich i magisterskich prac badawczych: Poradnik dla studentów, Warszawa-Biała Biała Podlaska 2011.</p>		
Literatura dodatkowa:		
<p>Zbroińska B., Piszę pracę licencjacką i magisterską : praktyczne wskazówki dla studenta, Kielce 2002.</p> <p>Pająk K, Poradnik dla studentów piszących prace dyplomowe (licencjackie, magisterskie), Bydgoszcz 2003.</p>		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Konwersatoria z użyciem klasycznej metody problemowej, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Weryfikacja efektów na podstawie aktywności na zajęciach.		
Forma i sposób zaliczenia (wraz z kryteriami oceniania)		
Na zakończenie: semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy; szóstego – złożenie całej pracy.		
Bilans punktów ECTS*:		
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin	
Udział w zajęciach	120	
Konsultacje z prowadzącym moduł	20	

Prowadzenie badań	50
Przygotowanie pracy	60
Sumaryczne obciążenie studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:		Diploma seminar	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	Drugi i trzeci		
Semestr:	Trzeci, czwarty, piąty, szósty		
Liczba punktów ECTS:	10		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Dariusz Magier	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Dariusz Magier	
Założenia i cele przedmiotu:		Opracowanie wybranych zagadnień z zakresu historii Polski i powszechnej oraz archiwistyki i zarządzania dokumentacją; zdobycie umiejętności krytycznej analizy źródeł historycznych, korzystania z literatury naukowej; przygotowanie do napisania pracy dyplomowej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W01	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka oraz podstawowe metody upowszechniania wiedzy historycznej.		K_W03
W02	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji.		K_W08
W03	Ma wiedzę na temat powiązań interdyscyplinarnych historii i nauk pokrewnych z innymi naukami i dziedzinami nauk. Dostrzega i rozumie obecność elementów innych dyscyplin naukowych w pracy historyka.		K_W10
W04	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego.		K_W12
W05	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej.		K_W13
	Umiejętności		
U01	Potrafi formułować i rozwiązywać problemy badawcze.		K_U01
U02	Potrafi dokonać właściwego doboru źródeł informacji korzystając z bibliografii, pomocy archiwalnych, baz danych, itp.		K_U02
U03	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych i interpretuje je stosując podstawowe metody badawcze i wybrane, dostosowane do tematu, elementy warsztatu historyka.		K_U03

U04	Potrafi zastosować podstawowe i zaawansowane elementy warsztatu badań w zakresie nauk historycznych dobierając metody i narzędzia właściwe dla wybranego problemu, korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego.	K_U04
U05	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych.	K_U05
U06	Potrafi formułować tezy i argumentować z wykorzystaniem poglądów różnych autorów prac historycznych w zakresie znanej mu literatury fachowej.	K_U08
U07	Ma umiejętność prezentacji efektów swojej pracy w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych, nowoczesnych metod i technik, dostosowanych do odpowiedniej dziedziny nauk historycznych.	K_U09
U08	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego	K_U12
U09	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej	K_U13
U08	Ma umiejętność pisanie w języku ojczystym z poprawnym zastosowaniem różnorodnych form pisarstwa historycznego, opatrzonego aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej.	K_U15
Kompetencje społeczne		
K01	Jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy historycznej oraz do krytycznego podejścia wobec odbieranych treści.	K_K01
K02	Ma świadomość znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych i jest gotów do zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem zadania.	K_K02
K03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania.	K_K06
Forma i typy zajęć:	Seminarium 120 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość głównych problemów historii. Umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Uwarunkowania pracy naukowej. 2. Krytyka źródeł historycznych. 3. Poszanowanie własności intelektualnej i prawa autorskie. 4. Problematyka proponowana w ramach seminarium dyplomowego. 5. Przygotowanie recenzji naukowych i ich omówienie. 6. Zasady gromadzenia bibliografii i opracowanie stanu badań wybranego zagadnienia. 7. Zasady pisania prac dyplomowych. 8. Prowadzenie badań i analiza ich wyników. 9. Wybór tematów prac dyplomowych. 10. Przygotowanie konspektu pracy dyplomowej. 11. Prezentacja postępów badań i kolejnych elementów pracy dyplomowej. 		

Literatura podstawowa:

1. W. Żebrowski, Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: zagadnienia wybrane, Olsztyn 2006.
2. C. Kalita, Zasady pisania licencjackich i magisterskich prac badawczych. Poradnik dla studentów, Warszawa – Biała Podlaska 2011.

Literatura dodatkowa:

1. Umberto Eco, Jak napisać pracę dyplomową. Poradnik dla humanistów, Warszawa 2007.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia seminaryjne z elementami wykładu, dyskusja, prezentacja wyników badań, pokaz.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

K_K01, K_K02, K_K06 – podczas prezentacji uzasadnienia wyboru tematu pracy dyplomowej.
K_W08, K_W13, K_U02, K_U08 – podczas prezentacji planu pracy i stanu badań.
K_W03, K_W10, K_W12, K_U01, K_U03, K_U04, K_U05, K_U09, K_U12, K_U13, K_U15 – w poszczególnych rozdziałach pracy.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem zaliczenia semestru:

- trzeciego – jest przedstawienie uzasadnienia wyboru tematu pracy dyplomowej, zarysu bibliografii i wstępnego planu realizacji pracy
- czwartego – przedstawienie koncepcji pracy: cel i metody badawcze, plan pracy i stanu badań.
- piątego – przedstawienie pierwszego rozdziału pracy.
- szóstego – przedstawienie pracy dyplomowej zaakceptowanej przez promotora.

Kryteria oceny pracy:

- ocena dostateczna i dostateczna plus – praca niewiele wnosi nowych ustaleń, autor/ka nie uniknął drobnych potknięć warsztatowych i redakcyjnych,
- ocena dobra i dobra plus – praca w dużym stopniu ma oryginalny charakter, nie ma istotnych usterek redakcyjnych,
- ocena bardzo dobra – stanowi oryginalne opracowanie tematu, prawidłowa pod względem warsztatowym, językowym i redakcyjnym.

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z promotorem	10
Badania własne	50
Przygotowanie pracy dyplomowej	70
Sumaryczne obciążenie studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe		
Nazwa w języku angielskim:	Diploma seminar		
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia		
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy		
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia		
Rok studiów:	drugi, trzeci		
Semestr:	trzeci, czwarty, piąty, szósty		
Liczba punktów ECTS:	10		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Katarzyna Maksymiuk		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Katarzyna Maksymiuk		
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii starożytnej, doskonalenie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej		
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Student/ka posiada wiedzę z zakresu historii starożytnej niezbędną do opracowania podjętej tematyki		K_W01
W_02	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka niezbędne do realizacji tematu		K_W03
W_03	Ma wiedzę na temat interdyscyplinarnych powiązań historii z naukami pokrewnymi		K_W10
W_04	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji		K_W08
W_05	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych oraz zasad prawa autorskiego w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej		K_W12, K_W13
Umiejętności			
U_01	Student/ka samodzielnie zdobywa i utrwała wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego. Potrafi formułować i rozwiązywać problemy badawcze. Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych		K_U01, K_U02, K_U03

U_02	Potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego	K_U02, K_U04
U_03	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych	K_U05
U_04	Potrafi formułować tezy i argumentować z wykorzystaniem poglądów różnych autorów	K_U08
U_05	Prezentuje efekty swojej pracy w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych, nowoczesnych metod i technik, dostosowanych do odpowiedniej dziedziny nauk historycznych	K_U09
U_06	Potrafi określić i ocenić krytycznie stan swojej wiedzy i umiejętności fachowych i zaplanować pracę nad ich rozwojem i doskonaleniem	K_U12
U_07	Ma umiejętność pisania w języku ojczystym z poprawnym zastosowaniem różnorodnych form pisarstwa historycznego, opatrzonego aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej	K_U15
Kompetencje społeczne		
K_01	Student/ka ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych. Jest gotów do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem zadania.	K_K01, K_K02
K_02	Ma przygotowanie do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych	K_K05
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania	K_K06

Forma i typy zajęć: Seminarium, 120 godzin

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Ogólna wiedza z zakresu historii starożytnej, umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych

Treści modułu kształcenia:

1. Uwarunkowania pracy naukowej
2. Elementy metodologii historii
3. Krytyka źródła historycznego
4. Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat
5. Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii
6. Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja)
7. Wybór tematów prac dyplomowych
8. Przygotowanie konspektów pracy
9. Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów

Literatura podstawowa:

Wójcik K., *Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską*, Warszawa 2012.
 Żebrowski W., *Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: Zagadnienia wybrane*, Olsztyn 2006

Literatura dodatkowa:

Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004

Woźniak K. O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998

Wójcik K., Piszę pracę magisterską: poradnik dla autorów akademickich prac promocyjnych (licencjackich, magisterskich, doktorskich), Warszawa 2002

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Konwersatoria, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01,W_02, W_03, W_04, W_05 – weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

U_01,U_02, U_03, U_04, U_05, U_06, U_07- weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

K_01, K_02, K_03 - weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

Forma i warunki zaliczenia:

Na zakończenie: semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy dyplomowej (sprawdzonej, przedyskutowanej); szóstego – złożenie całej pracy dyplomowej.

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	20
Prowadzenie badań	50
Napisanie pracy	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:	B.A. seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	trzeci, czwarty, piąty, szósty	
Liczba punktów ECTS:	10	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Robert Piątek	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Robert Piątek	
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii powszechnej nowożytnej i historii powszechnej XIX w., doskonalenie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Student/ka posiada wiedzę z zakresu historii powszechnej nowożytnej i historii powszechnej XIX w. niezbędną do opracowania podjętej tematyki	K_W01
W_02	Zna podstawowe metody badawcze niezbędne do realizacji tematu	K_W03
W_03	Ma wiedzę na temat interdyscyplinarnych powiązań historii z naukami pokrewnymi	K_W10
W_04	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji	K_W08
W_05	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej	K_W12, K_W13
	Umiejętności	
U_01	Student/ka samodzielnie zdobywa i utrzuca wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego	K_U01, K_U02, K_U03
U_02	Potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego	K_U02, K_U04
U_03	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych	K_U05

U_04	Potrafi formułować tezy i argumentować z wykorzystaniem poglądów różnych autorów	K_U08
U_05	Prezentuje efekty swojej pracy w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych, nowoczesnych metod i technik, dostosowanych do odpowiedniej dziedziny nauk historycznych	K_U09
U_06	Potrafi określić i ocenić krytycznie stan swojej wiedzy i umiejętności fachowych i zaplanować pracę nad ich rozwojem i doskonaleniem	K_U12
U_07	Ma umiejętność pisania w języku ojczystym z poprawnym zastosowaniem różnorodnych form pisarstwa historycznego, opatrzonego aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej	K_U15
Kompetencje społeczne		
K_01	Student/ka ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych	K_K01, K_K02
K_02	Ma przygotowanie do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych	K_K05
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania	K_K06
Forma i typy zajęć:		Seminarium, 120 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza z zakresu historii powszechnej nowożytnej i historii powszechnej XIX w., umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1.Uwarunkowania pracy naukowej 2.Elementy metodologii historii 3.Krytyka źródła historycznego 4.Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat 5.Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii 6.Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja) 7.Wybór tematów prac dyplomowych 8.Przygotowanie konspektów pracy 9.Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów 		
Literatura podstawowa:		
Wójcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską, Warszawa 2012. Żebrowski W., Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: Zagadnienia wybrane, Olsztyn 2006		
Literatura dodatkowa:		
Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004 Woźniak K. O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998		

Wójcik K., Piszę pracę magisterską: poradnik dla autorów akademickich prac promocyjnych (licencjackich, magisterskich, doktorskich), Warszawa 2002

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Konwersatoria, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:

W_01,W_02, W_03, W_04, W_05 – weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy
U_01,U_02, U_03, U_04, U_05, U_06, U_07- weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy
K_01, K_02, K_03 - weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy

Forma i warunki zaliczenia:

Na zakończenie: semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy dyplomowej (sprawdzonej, przedyskutowanej); szóstego – złożenie całej pracy dyplomowej.
Kryteria oceny pracy zgodne z zapisami zasad dyplomowania przyjętymi dla kierunku historia przez Radę Dyscypliny Instytutu Historii 8 grudnia 2020 r. (załącznik do uchwały nr 52/2020)

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	20
Prowadzenie badań	50
Napisanie pracy	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:		Diploma seminar	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego	
Rok studiów:	Drugi i trzeci		
Semestr:	Trzeci, czwarty, piąty, szósty		
Liczba punktów ECTS:	10		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Maria Starnawska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Maria Starnawska	
Założenia i cele przedmiotu:		Opracowanie wybranych zagadnień z historii średniowiecznej, zdobycie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	posiada zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu historii średniowiecznej		K_W01
W_02	zna podstawowe metody badawcze oraz podstawowe metody upowszechniania wiedzy historycznej.		K_W09, K_W10, K_W11
W_03	Posiada podstawową wiedzę pozwalającą na analizę i interpretację źródeł historycznych przydatnych dla poznania historii.		K_W12
	Umiejętności		
U_01	samodzielnie zdobywa i utrwała wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego		K_U01
U_02	potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego		K_U02
	Kompetencje społeczne		
K_01	ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych		K_K02

Forma i typy zajęć:	Seminarium, 120 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
podstawowa wiedza historyczna, umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych, zaliczone seminaRIA dyplomowe I i II na semestrze trzecim i czwartym	
Treści modułu kształcenia:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Uwarunkowania pracy naukowej 2. Elementy metodologii historii 3. Krytyka źródła historycznego 4. Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. plagiat. 5. Przedstawienie problematyki proponowanej w ramach seminarium dyplomowego. 6. Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii 7. Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja) 8. Wybór tematów prac dyplomowych 9. Przygotowanie konspektów pracy 10. Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów. 	
Literatura podstawowa:	
<p>Żebrowski W., <u>Technika pisania prac licencjackich i magisterskich : zagadnienia wybrane</u>, Olsztyn 2006.</p> <p>Kalita C., <u>Zasady pisania licencjackich i magisterskich prac badawczych : poradnik dla studentów</u>, Warszawa-Biała Podlaska 2011.</p>	
Literatura dodatkowa:	
<p>Zbroińska B., <u>Piszę pracę licencjacką i magisterską : praktyczne wskazówki dla studenta</u>, Kielce 2002.</p> <p>Pająk K., <u>Poradnik dla studentów piszących prace dyplomowe (licencjackie, magisterskie)</u>, Bydgoszcz 2003</p>	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Praca indywidualna studenta metodą problemową i prezentowanie wyników badań opiekunowi naukowemu oraz kolegom umożliwiające dyskusję okrągłego stołu i seminaryjną.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Na podstawie przygotowywanych przez studenta kolejnych etapów pracy dyplomowej	
Forma i warunki zaliczenia:	
Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:	
Na zakończenie:	
semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii;	
semestru czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy;	
semestru piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy dyplomowej (sprawdzonej, [przedyskutowanej]);	
semestru szóstego – złożenie całej pracy dyplomowej.	
Kryteria oceny pracy.	
Ocenie podlega praca przyjęta i zaakceptowana przez promotora.	
- ocena dostateczna – praca niewiele wnosi nowych ustaleń, autor/ka nie uniknął/ęła drobnych potknięć warsztatowych i redakcyjnych	
- ocena dobra – praca w dużym stopniu ma oryginalny charakter, nie ma istotnych usterek redakcyjnych	
- ocena bardzo dobra – praca stanowi oryginalne opracowanie tematu, prawidłowa pod względem	

warsztatowym i redakcyjnym.

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w zajęciach	120
Konsultacje z prowadzącym moduł	10
Prowadzenie badań	70
Przygotowanie pracy	50
Sumaryczne obciążenie studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:	Diploma seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi, trzeci	
Semestr:	trzeci, czwarty, piąty, szósty	
Liczba punktów ECTS:	10	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Dorota Wereda	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Dorota Wereda	
Założenia i cele przedmiotu:	Opracowanie wybranych zagadnień z historii nowożytnej, doskonalenie umiejętności korzystania z opracowań naukowych i krytycznej analizy źródeł historycznych, przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Student/ka posiada wiedzę z zakresu historii nowożytnej niezbędną do opracowania podjętej tematyki	K_W01
W_02	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka niezbędne do realizacji tematu	K_W03
W_03	Ma wiedzę na temat interdyscyplinarnych powiązań historii z naukami pokrewnymi	K_W10
W_04	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji	K_W08
W_05	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych oraz zasad prawa autorskiego w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej	K_W12, K_W13
	Umiejętności	
U_01	Student/ka samodzielnie zdobywa i utrwała wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego. Potrafi formułować i rozwiązywać problemy badawcze. Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych	K_U01, K_U02, K_U03
U_02	Potrafi zastosować podstawowe umiejętności badawcze w zakresie nauk historycznych korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego	K_U02, K_U04

U_03	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych	K_U05
U_04	Potrafi formułować tezy i argumentować z wykorzystaniem poglądów różnych autorów	K_U08
U_05	Prezentuje efekty swojej pracy w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych, nowoczesnych metod i technik, dostosowanych do odpowiedniej dziedziny nauk historycznych	K_U09
U_06	Potrafi określić i ocenić krytycznie stan swojej wiedzy i umiejętności fachowych i zaplanować pracę nad ich rozwojem i doskonaleniem	K_U12
U_07	Ma umiejętność pisania w języku ojczystym z poprawnym zastosowaniem różnorodnych form pisarstwa historycznego, opatrzonego aparatem naukowym zgodnie z kanonami przyjętymi w nauce historycznej	K_U15
Kompetencje społeczne		
K_01	Student/ka ma świadomość zakresu swojej wiedzy historycznej i umiejętności warsztatowych i rozumie potrzebę dalszego, ciągłego rozwoju kompetencji w zakresie fachowym, ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych. Jest gotów do zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem zadania.	K_K01, K_K02
K_02	Ma przygotowanie do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych	K_K05
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania	K_K06
Forma i typy zajęć:	Seminarium, 120 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza z zakresu historii nowożytnej, umiejętność korzystania z literatury naukowej oraz analizy źródeł historycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1.Uwarunkowania pracy naukowej 2.Elementy metodologii historii 3.Krytyka źródła historycznego 4.Poszanowanie własności intelektualnej i praw autorskich. Plagiat 5.Zasady gromadzenia i opracowania bibliografii 6.Zasady pisania prac akademickich (tworzenie rozdziałów, przypisy, badania wstępne i opracowania wyników, analiza i interpretacja) 7.Wybór tematów prac dyplomowych 8.Przygotowanie konspektów pracy 9.Prezentacja wyników badań i postępów w opracowywaniu tematów 		
Literatura podstawowa:		
Wójcik K., Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską, Warszawa 2012. Żebrowski W., Technika pisania prac licencjackich i magisterskich: Zagadnienia wybrane, Olsztyn 2006		
Literatura dodatkowa:		
Boć J., Jak pisać pracę magisterską, Wrocław 2004		

<p>Woźniak K. O pisaniu pracy magisterskiej na studiach humanistycznych, Warszawa 1998</p> <p>Wójcik K., Piszę pracę magisterską: poradnik dla autorów akademickich prac promocyjnych (licencjackich, magisterskich, doktorskich), Warszawa 2002</p>	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Konwersatoria, dyskusja, analiza wyników badań, analiza tekstów	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
<p>W_01,W_02, W_03, W_04, W_05 – weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy</p> <p>U_01,U_02, U_03, U_04, U_05, U_06, U_07- weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy</p> <p>K_01, K_02, K_03 - weryfikacja efektów w trakcie przygotowywania przez studentów pracy dyplomowej, na zajęciach seminaryjnych w trakcie omawiania kolejnych fragmentów pracy</p>	
Forma i warunki zaliczenia:	
<p>Na zakończenie: semestru trzeciego – wybór tematu pracy i przedstawienie bibliografii; czwartego – przedstawienie przez studenta konspektu pracy; piątego – przedstawienie promotorowi 50% pracy dyplomowej (sprawdzonej, przedyskutowanej); szóstego – złożenie całej pracy dyplomowej.</p>	
Bilans punktów ECTS:	
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w seminariach	120
Konsultacje z prowadzącym seminarium	20
Prowadzenie badań	50
Napisanie pracy	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	250
Punkty ECTS za przedmiot	10

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia nowożytna powszechna	
Nazwa w języku angielskim:		General Early Modern History	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	trzeci		
Liczba punktów ECTS:	6		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Dorota Wereda	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Robert Piątek	
Założenia i cele przedmiotu		Zapoznanie się z podstawowymi procesami i zjawiskami historii powszechnej nowożytnej XVI-XVIII w.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Zna wybrane zagadnienia historii powszechnej XVI-XVIII w. w ujęciu chronologicznym i tematycznym		K_W05, K_W07
W_02	Wykazuje znajomość historii porównawczej Europy i świata XVI-XVIII w.		K_W05
W_03	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka oraz podstawowe metody upowszechniania wiedzy historycznej		K_W09; K_W10
	Umiejętności		
U_01	Potrafi scharakteryzować i ocenić wzajemne relacje różnych kierunków badań historycznych w zakresie historii powszechnej XVI-XVIII w.		K_U01, K_U11
U_02	Stosuje podstawowe elementy warsztatu badań historyka dobierając metody i narzędzia właściwe dla wybranego przedmiotu		K_U02
	Kompetencje społeczne		
K_01	Rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej		K_K01, K_K02,
Forma i typy zajęć:		wykład 30, ćwiczenia konwersatoryjne 30	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Ogólna wiedza z historii Europy i świata XVI-XVIII w.			
Treści modułu kształcenia:			

Wykład:

1. Periodyzacja oraz główne kierunki przemian kulturalnych, politycznych, społecznych i gospodarczych w dziejach nowożytnych.
2. Wielkie odkrycia geograficzne xv-xvi w.
3. Wojny włoskie 1494-1559 r.
4. Reformacja
5. Wojny religijne w Europie w XVI w.
6. Imperium osmańskie w XVI w.
7. Afryka w systemie światowym w XVI – XVIII w.
8. Rewolucje angielskie w XVII w.
9. Sytuacja międzynarodowa w II połowie XVII w.
10. Absolutyzm Ludwika XIV.
11. Rosja w I połowie XVIII w.
12. Absolutyzm oświecony w XVIII w.
13. Powstanie Stanów Zjednoczonych w XVIII w.
14. Rosja Katarzyny II
15. Francja w II połowie XVIII w.

Ćwiczenia - analiza źródeł związanych z tematami:

1. Periodyzacja oraz główne kierunki przemian kulturalnych, politycznych, społecznych i gospodarczych w dziejach nowożytnych.
2. Wielkie odkrycia geograficzne xv-xvi w.
3. Wojny włoskie 1494-1559 r.
4. Reformacja
5. Wojny religijne w Europie w XVI w.
6. Imperium osmańskie w XVI w.
7. Afryka w systemie światowym w XVI – XVIII w.
8. Rewolucje angielskie w XVII w.
9. Sytuacja międzynarodowa w II połowie XVII w.
10. Absolutyzm Ludwika XIV.
11. Rosja w I połowie XVIII w.
12. Absolutyzm oświecony w XVIII w.
13. Powstanie Stanów Zjednoczonych w XVIII w.
14. Rosja Katarzyny II
15. Francja w II połowie XVIII w.

Literatura podstawowa:

Mikulski K., Wijaczka J., Historia powszechna. Wiek XVI-XVIII w., Warszawa 2011

Rostworowski E., Historia powszechna XVIII w., Warszawa 2008

Wójcik Z., Historia powszechna XVI-XVII w., Warszawa 2009

Wiek XVI-XVIII w źródłach, oprac. M. Sobańska-Bondaruk i S.B. Lenard, Warszawa 1997

Literatura dodatkowa:

Beaumarchais P.A. C., Szalony dzień czyli wesele Figara, Wrocław 1993

Burke P., Fabrykacja Ludwika XIV, Warszawa 2011

Delumeau J., Reformy chrześcijaństwa XVI i XVII W., t. 1-2; Warszawa 1986

Kamen H., Imperium Hiszpańskie. Dzieje rozkwitu i upadku, Warszawa 2008
 Listy o odkryciu Ameryki. Wyboru dokonał wstępem i przypisami opatrzył Jan Kieniewicz, Gdańsk 1996
 Mączak A., Rządzący i rządeni. Systemy władzy w Europie wczesnonowożytnej, Warszawa 2004.
 Pamiętniki cesarzowej Katarzyny II przez nią samą spisane, Warszawa 1990
 Sabo F. A. J., Wojna Siedmioletnia w Europie 1756 – 1763, Oświęcim 2014
 Schilling H, Jedność i różnorodność Europy we wczesnej epoce nowożytnej: religia – społeczeństwo – państwo, Warszawa 2011
 Velho A., Relacja z wyprawy Vasco da Gamy do Indii, Gdańsk 1996
 Wilson P.H., Wojna Trzydziestoletnia 1618 – 1648. Tragedia Europy, Oświęcim 2017

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, ćwiczenia – analiza wybranych tekstów źródeł, praca projektowa w grupach, praca zespołowa ze źródłem, referaty, dyskusja panelowa, praca indywidualna studenta.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02, U_01, K_01 - podczas odpowiedzi w trakcie zaliczenia i egzaminu ustnego.
 W_01, W_02, W_03, U_01, U_02, K_01 - podczas pracy indywidualnej i zespołowej w czasie zajęć.

Forma i sposób zaliczenia (wraz z kryteriami oceniania)

Egzamin ustny. Kryteria oceny:

0 – 50 % - niedostateczny

51 - 60% - dostateczny

61 - 70% - dostateczny plus

71 – 80% - dobry

81 – 90% - dobry plus

91 – 100% bardzo dobry

Ćwiczenia: zaliczenie na podstawie aktywności na zajęciach, kolokwium ustnego oraz sprawozdania ustnego z lektury dwóch monografii samodzielnie wybranych przez studenta

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w wykładach i ćwiczeniach	60
Konsultacje z prowadzącym moduł	15
Przygotowanie projektu indywidualnego (grupowego)	15
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie do egzaminu	40
Sumaryczne obciążenie studenta	150
Punkty ECTS za przedmiot	6

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia nowożytna Polski	
Nazwa w języku angielskim:		Polish modern history	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	trzeci		
Liczba punktów ECTS:	6		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Dorota Wereda	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Dorota Wereda	
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami oraz najważniejszymi faktami z dziejów Polski w epoce nowożytnej (XVI-XVIII w.) związanymi z problematyką polityczno-ustrojową, wojskową oraz społeczno-kulturową.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Posiada pogłębioną wiedzę z historii Polski XVI-XVIII w.		K_W01
W_02	Zna najważniejszych przedstawicieli elity władzy oraz przejawy ich aktywności na polu działalności publicznej		K_W01, K_W04
W_03	Prawidłowo definiuje podstawowe terminy oraz pojęcia związane z dziejami Polski w epoce nowożytnej		K_W03, K_W09
W_04	Zna podstawowe teorie dotyczące zmian politycznych i ustrojowych w epoce nowożytnej		K_W04, K_W09, K_W12
	Umiejętności		
U_01	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych oraz interpretować je stosując podstawowe metody badawcze z warsztatu historyka.		K_U04, K_U02
U_02	Prawidłowo używa fachowych terminów oraz potrafi wyjaśnić najważniejsze pojęcia związane z historią Polski w okresie nowożytnym		K_U05
U_03	Potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę do interpretowania najważniejszych wydarzeń z dziejów historii Polski w epoce nowożytnej		K_U04
U_04	Wskazuje związki przyczynowo-skutkowe oraz zauważa powiązania między poszczególnymi wydarzeniami z okresu historii nowożytnej		K_U04

Kompetencje społeczne		
K_01	Ma świadomość znaczenia wydarzeń z okresu nowożytnego dla historii Polski	K_K03
K_02	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania.	K_K04
K_03	Docenia i szanuje, jak też jest gotów promować tradycje oraz dziedzictwo historyczne i kulturowe Polski oraz swojego regionu.	K_K03
Forma i typy zajęć:	Wykład 30 godzin, ćwiczenia konwersatoryjne 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Ogólna wiedza historyczna		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Periodyzacja oraz główne kierunki przemian kulturalnych, politycznych, społecznych i gospodarczych w dziejach Polski nowożytnej. 2. Stan szlachecki i jego wyjątkowa pozycja w Polsce doby nowożytnej (XVI-XVIII w.). 3. Podstawy ustroju społeczno-ekonomicznego Rzeczypospolitej szlacheckiej – folwark i pańszczyzna. 4. Kształtowanie się systemu politycznego demokracji szlacheckiej w XVI w. 5. Funkcjonowanie demokracji przedstawicielskiej – sejmik, izba poselska, senat. 6. Król i jego prerogatywy, stan bezkrólewia i sejm elekcyjny. 7. Państwo bez stosów – reformacja oraz reforma kościoła katolickiego, unia brzeska, kwestie tolerancji wyznaniowej. 8. Rzeczpospolita szlachecka w układzie stosunków międzynarodowych w XVI w. 9. Narodziny Rzeczypospolitej – unia lubelska, inkorporacja Prus Królewskich i Inflant. 10. Kryzys Rzeczypospolitej w XVII w. 11. Udział Rzeczypospolitej w wojnach w XVII w. 12. Rzeczpospolita w czasach saskich. 13. Rzeczpospolita w polityce mocarstw w XVIII w. 14. Próba naprawy ustroju Rzeczypospolitej – Konstytucja 3 Maja. 15. Rozbiory Rzeczypospolitej 		
Ćwiczenia konwersatoryjne – analiza źródeł związanych z tematami wykładów.		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Augustyniak U., Historia Polski 1572-1795, Warszawa 2008. 2. Markiewicz M., Historia Polski 1492-1795, Kraków 2004. 3. Gierowski J., Rzeczpospolita w dobie złotej wolności (1648-1763), Kraków 2001. 		
Literatura dodatkowa:		

1. Augustyniak U., Wazowie i „królowie rodacy”. Studium władzy królewskiej w Rzeczypospolitej XVII wieku, Warszawa 1999.
2. Baranowski B., Organizacja wojska polskiego w latach trzydziestych i czterdziestych XVII wieku, Warszawa 1957.
3. Bogucka M., Kultura sarmatyzmu w Polsce XVI-XVIII wieku, Warszawa 2016
4. Chynczewska-Hennel T., Rzeczpospolita XVII wieku w oczach cudzoziemców, Wrocław 1993.
5. Czapliński W., Długosz J., Życie codzienne magnaterii polskiej w XVII wieku, Warszawa 1976.
6. Dzięgielewski J., Izba poselska w systemie władzy Rzeczypospolitej w czasach Władysława IV, Warszawa 1992.
7. Dzięgielewski J., Sejmy elekcyjne, elektorzy, elekcje 1573–1674, Warszawa 2003.
8. Ekes J., Złota demokracja, Warszawa 1987.
9. Gawron P., Hetman koronny w systemie ustrojowym Rzeczypospolitej w latach 1581–1646, Warszawa 2010.
10. Kersten A., Hieronim Radziejowski. Studium władzy i opozycji, Warszawa 1988.
11. Leśniewski S., Wielcy hetmani Rzeczypospolitej, Warszawa 2003.
12. Frost R., Oksfordzka historia unii polsko-litewskiej, t.1: powstanie i rozwój 1385-1569, Poznań 2018.
13. Makiła D., Władza wykonawcza w Rzeczypospolitej: od połowy XVII wieku do 1763 roku. Studium historyczno-prawne, Toruń 2003.
14. Opaliński E., Sejm srebrnego wieku. Między głosowaniem większościowym a liberum veto, Warszawa 2001.
15. Plewczyński M., Wojsko i wojskowość polska XVI wieku, t. 1-3, Zabrze 2011-2013.
16. Podhorodecki L., Chanat Krymski i jego stosunki z Polską w XV-XVIII w., Warszawa 1987.
17. Serczyk W. A., Na dalekiej Ukrainie. Dzieje Kozaczyzny do 1648 roku, Kraków 2008.
18. Szelański A., Walka o Bałtyk 1544–1621, Oświęcim 2016.
19. Wimmer J., Polska–Szwecja. Konflikty zbrojne w XVI–XVIII wieku, Oświęcim 2013.
20. Wisner H., Najjaśniejsza Rzeczpospolita. Szkice z czasów Zygmunta III i Władysława IV Wazy, Warszawa 2001.
21. Wisner H., Rzeczpospolita Wazów. Czasy Zygmunta III i Władysława IV, Warszawa 2002.
22. Wójcik Z., Dzikie pola w ogniu. O Kozaczyźnie w dawnej Rzeczypospolitej, Warszawa 1968.
23. Woliński J., Z dziejów wojen polsko-tureckich, Warszawa 1983.
24. Wyczański A., Polska Rzeczcią Pospolita Szlachecką, Warszawa 1991.
25. Wyczański A., Szlachta polska w XVI wieku, Warszawa 2001.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład informacyjny i problemowy.

Ćwiczenia – analiza wybranych tekstów źródłowych oraz dyskusja na temat ich interpretacji. Podczas zajęć studenci zapoznają się z metodami oraz warsztatem pracy historyka badającego dzieje nowożytnej Polski. Ćwiczenia mają kształtować u studenta zdolność pogłębionego myślenia historycznego oraz umiejętność dokonywania krytyki różnych typów przekazów źródłowych, takich jak kroniki, korespondencja, pamiętniki, konstytucje sejmowe, akta sądowe i skarbowe, relacje dyplomatyczne, teksty okolicznościowe oraz literatura piękna. Celem ćwiczeń jest ponadto rozwijanie umiejętności krytycznego czytania tekstów historiograficznych oraz naukowej dyskusji na temat historii.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

K_W01; K_W03; K_W04; K_W09; K_W12: Wykład: Egzamin ustny; ćwiczenia: kolokwium pisemne
K_U02; K_U04; K_U05: Wykład: Egzamin ustny; ćwiczenia: kolokwium pisemne, praca zaliczeniowa zawierająca rys biograficzny wybranego przedstawiciela elity władzy Rzeczypospolitej w okresie

nowożytnym, praca indywidualna i zbiorowa w czasie zajęć

K_K03, K_K04: Wykład: Egzamin ustny; ćwiczenia: praca indywidualna i zbiorowa w czasie zajęć

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin. Sposób oceniania:

1. Znajomość podstawowych wydarzeń oraz najważniejszych osobowości omawianego okresu – ocena dostateczna
2. Znajomość i rozumienie wydarzeń w konkretnym kontekście historycznym – ocena dobra
3. Rozumienie związków między wydarzeniami historycznymi i ich interpretacja w kontekście epoki – ocena bardzo dobra

Ćwiczenia. Sposób oceniania:

Małe zaangażowanie w aktywność na zajęciach oceniane jest na ocenę dostateczną (3). Do uzyskania oceny dobrej (4) niezbędny jest aktywny udział w dyskusji. Stopień bardzo dobry (5) uzyskują osoby, które prócz aktywnego udziału w dyskusji otrzymają wysokie oceny z kolokwium oraz pracy zaliczeniowej.

Warunkiem uzyskania zaliczenia są:

1. Aktywny udział w zajęciach
2. Pozytywny wynik kolokwium
3. Pozytywna ocena pracy zaliczeniowej

Ocena kolokwium:

0-50% - niedostateczny

51%–60 % - dostateczny

61%–70% - dostateczny plus

71%–80% - dobry

81%–90% - dobry plus

91%–100% - bardzo dobry

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w wykładach i ćwiczeniach	60
Konsultacje z prowadzącym moduł	20
Przygotowanie do zajęć	40
Przygotowanie bibliografii	30
Sumaryczne obciążenie studenta	150
Punkty ECTS za przedmiot	6

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wielokulturowość ziem dawnej Rzeczypospolitej	
Nazwa w języku angielskim:		Multiculturalism territories of the former Polish-Lithuanian Commonwealth	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Instytut Historii		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	2		
Semestr:	3		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Dorota Wereda	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr hab. Dorota Wereda	
Założenia i cele przedmiotu:		1. Przekazywanie specjalistycznej wiedzy z zakresu Historii Polski i ziem wschodnich dawnej Rzeczypospolitej. 2. Kształtowanie umiejętności zrozumienia procesów dziejowych i ich wpływu na przemiany postaw społecznych.	
Symbol efektu	Efekty kształcenia		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Ma zaawansowaną, uporządkowaną chronologicznie i tematycznie wiedzę o historii dawnych i współczesnych ziem polskich.		K_W01
W_02	Rozpoznaje relacje i zależności pomiędzy przeszłością a aktualnymi wydarzeniami także w aspekcie upowszechniania wiedzy historycznej.		K_W06
W_03	Rozumie, że badania i debata historyczna są procesem stałym, który niesie ze sobą nieustanne zmiany i rozwój poglądów		K_W04, K_W15
	Umiejętności		
U_01	Wykorzystując zdobyte w toku studiów historycznych kompetencje, formułuje własne opinie dotyczące ważnych zagadnień społecznych, politycznych itp. w sposób krytyczny i obiektywny.		K_U08
U_02	Samodzielnie zdobywa i utrwała wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego.		K_U04
U_03	Potrafi dokonywać syntezy informacji źródłowych z uwzględnieniem kontekstu ich powstania.		K_U05

	Kompetencje społeczne	
K_01	Jest zdolny do krytycznej oceny swojej wiedzy historycznej oraz do krytycznego podejścia wobec różnych treści.	K_K01
K_02	Docenia i szanuje, jak też jest gotów promować tradycje oraz dziedzictwo historyczne i kulturowe Polski, swojego regionu i Europy	K_K03
K_03	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania.	K_K06
Forma i typy zajęć:	Wykład 30	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość podstawowej faktografii i procesów dziejowych epoki nowożytnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Polityczne i społeczne uwarunkowania wielokulturowości Rzeczypospolitej. 2. Kościoły wschodnie w Rzeczypospolitej: prawosławny, unicki, staroobrzędowcy. 3. Ormianie w Rzeczypospolitej. 4. Kościoły protestanckie w Rzeczypospolitej: luteranie, kalwińscy, arianie. 5. Tatarzy - religia i kultura. 6. Karaimi - religia i kultura. 7. Żydzi i ich rola w społeczeństwie i w kulturze I Rzeczypospolitej. 8. Społeczność romska w społeczeństwie i kulturze I Rzeczypospolitej. 9. Osmoza kulturowa na ziemiach przedrozbiorowej Rzeczypospolitej. 10. Dziedzictwo tradycji wielokulturowej we współczesnej Polsce. 		
Literatura podstawowa:		
Siewierski J., idea wielokulturowości: tradycje Rzeczypospolitej i doświadczenia obecne, Warszawa 2010; Pod wspólnym niebem: narody dawnej Rzeczypospolitej, red. M. Kopczyński i W. Tygielski, Warszawa 2010; Kościoły wschodnie w państwie polsko-litewskim w procesie przemian i adaptacji : metropolia kijowska w latach 1458-1795, red. A. Gil, I. Skoczylas, Lublin 2014.		
Literatura dodatkowa:		
<p>Chrześcijaństwo w dialogu kultur na ziemiach Rzeczypospolitej, red. S. Wilk, Lublin 2004. Chrześcijaństwo w Polsce, red. J. Kłoczowski, Lublin 1992.</p> <p>Doktór J., Początki chasydyzmu polskiego, Wrocław 2004.</p> <p>Gąsiorowski S., Karaimi w Koronie i na Litwie w XV-XVIII wieku, Kraków-Budapeszt 2008. Dworzaczkowa J., Bracia czescy w Wielkopolsce w XVI I XVII wieku, Poznań 1997.</p> <p>Dworzaczkowa J., Reformacja i kontrreformacja w Wielkopolsce w XVI I XVII wieku, Poznań 1995.</p> <p>Jobert A., Od Lutra do Mohyły, Warszawa 1994.</p> <p>Kriegseisen W., Ewangelicy polscy i litewscy w epoce saskiej (1696-1763), Warszawa 1996; Szady B., Geografia struktur religijnych w Koronie w drugiej połowie XVIII wieku, Lublin 2010.</p> <p>Tazbir J., Państwo bez stosów. Szkice z dziejów tolerancji w Polsce XVI I XVII w (1967).</p> <p>Schramm G. <u>Szlachta polska wobec reformacji : 1548-1607, przeł. J. Górny, red. nauk. M. Ptaszyński, Warszawa 2015.</u></p>		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Wykład problemowy z wykorzystaniem pomocy słowno-tekstowych, ikonograficznych, symbolicznych, audiowizualnych. Wykład konwersatoryjny prowadzony przy aktywnym współdziałaniu studentów. Ukierunkowany na usystematyzowanie wiedzy, wskazanie węzłowych zagadnień, ukazanie metod poszukiwania i weryfikowania informacji pochodzących z różnych źródeł.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Kolokwium w formie wypowiedzi ustnej.

K_W01, K_W06, K_W04, K_K15 – podczas odpowiedzi w trakcie zaliczenia ustnego

K_U04, K_U05, K_U08 – podczas pracy indywidualnej i zespołowej w czasie zajęć.

0 – 50 % - niedostateczny – odpowiedź nieprzygotowania, brak znajomości faktografii i procesów dziejowych.

51 - 60% - dostateczny – podstawowa znajomość faktografii i zrozumienie procesów historycznych.

61 - 70% - dostateczny plus – podstawowa znajomość faktografii i zrozumienie procesów historycznych, znajomość terminologii właściwej naukom historycznym.

71 – 80% - dobry – znajomość faktografii i zrozumienie procesów historycznych, znajomość terminologii właściwej naukom historycznym, interpretacja faktografii

81 – 90% - dobry plus – znajomość faktografii i zrozumienie procesów historycznych, znajomość terminologii właściwej naukom historycznym, interpretacja faktografii w stopniu zaawansowanym, umiejętność uczestnictwa w debacie historycznej

91 – 100% bardzo dobry – bardzo dobra znajomość faktografii i zrozumienie procesów historycznych, znajomość terminologii właściwej naukom historycznym, interpretacja faktografii w stopniu zaawansowanym, umiejętność uczestnictwa w debacie historycznej

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się ustnym zaliczeniem na ocenę, które obejmuje pytania sprawdzające wiedzę z tematów realizowanych na wykładach i opracowania wybranego problemu.

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	30
Konsultacje	20
Przygotowanie do kolokwium	30
Opracowanie wybranego problemu na kolokwium	20
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Rozwój form kancelaryjnych
Nazwa w języku angielskim:		Development of Office Form
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	Trzeci	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Dariusz Magier
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Arkadiusz Zawadzki
Założenia i cele przedmiotu:		Student poznaje organizację i funkcjonowanie kancelarii działających na ziemiach polskich od średniowiecza do czasów współczesnych; rozumie związek określonych systemów kancelaryjnych z porządkowaniem, opisem i udostępnianiem pozostałych po nich dokumentacji, rozpoznaje, umie odczytać i rozumie formy kancelaryjne z tych okresów, rozpoznaje i umie opisać systemy kancelaryjne.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	
	Wiedza	
W01	Posiada zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu historii kancelarii.	
W02	Posiada wiedzę o rodzajach relacji między strukturami administracji archiwalnej a aktotwórcami	
W03	Posiada zaawansowaną wiedzę o organizacji tradycyjnego obiegu dokumentacji	
	Umiejętności	
U01	Potrafi analizować konkretne procesy zachodzące w obszarze postępowania z dokumentacją	
	Kompetencje społeczne	
K01	Ma świadomość zmian prawnych i techniczno-materialnych w zakresie rozwiązań stosowanych w postępowaniu z dokumentacją	
	Symbol efektu specjalnościowego	
	S_W01	
	S_W04	
	S_W05	
	S_U03	
	S_K03	

K02	Ma świadomość ciągłości form kancelaryjnych, epok ich rozwoju oraz korzeni i dorobku pokoleń archiwistów i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania.	S_K05
Forma i typy zajęć:		Wykład 30 godzin.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa znajomość historii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Formy kancelaryjne i ich ogólne podziały. 2. Dyplomatyka. 3. Kancelaria średniowieczna książęca i królewska 4. Metryka koronna 5. Kancelaria koronna do końca 1795 r. 6. Kancelarie oraz księgi ziemskie i grodzkie. 7. Kancelarie kościelne i prywatne. 8. Akta czynności (polski system kancelaryjny). 9. Organizacja władz, zarządzania i kancelarii w zaborze pruskim 10. Organizacja władz, zarządzania i kancelarii w zaborze austriackim 11. Organizacja władz, zarządzania i kancelarii w zaborze rosyjskim (Królestwo Polskie) 12. Organizacja zarządzaniem kraju i zasady działania kancelarii w Polsce niepodległej. 13. Sposoby dokumentowania załatwianych spraw w latach 1918-1939. 14. Dokumentacja biurowa w okresie okupacji. 15. Kancelaria w II połowie XX wieku. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dyplomatyka staropolska, pod red. T., Jurka, Warszawa 2015 2. Nawrocki S., Rozwój form kancelaryjnych na ziemiach polskich od średniowiecza do końca XX wieku, Poznań 1998 3. J. Szymański J., Nauki pomocnicze historii, Warszawa 2012 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Górak A., Rosyjska kancelaria akt spraw w urzędach lubelskiej gubernialnej administracji ogólnej w latach 1867-1918, Lublin 2008 2. Kancelarie okresu księgi wpisów w Prusach Królewskich, pod red. A. Tomczaka, Warszawa 1994 3. Kancelarie władców na ziemiach polskich w średniowieczu i czasach nowożytnych na tle porównawczym, pod red. W. Chorążyczewskiego i J. Tandeckiego, Toruń 2007 4. Maleczyński K., Zarys dyplomatyki polskiej wieków średnich, cz. I, Wrocław 1951 5. Robótka H., Kancelaria urzędów administracji państwowej w II Rzeczypospolitej (procesy aktotwórcze), Toruń 1993 6. Sułkowska-Kurasiowa I., Polska kancelaria królewska w latach 1447-1506, Wrocław-Warszawa-Kraków 1967 7. Suchodolska E., Kancelarie na Mazowszu w latach 1248-1345, Warszawa 1977 8. Wyrozumski B., Kancelaria miasta Krakowa w średniowieczu, Kraków 1995 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, indywidualna praca studenta nad przygotowaniem pracy pisemnej

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W01, W02, W03, U01, K05 – na podstawie pracy pisemnej.

W01, W02, W03, U01, K01, K02 – w trakcie wypowiedzi ustnych podczas konwersacji.

Forma i warunki zaliczenia:

Wypowiedzi podczas konwersacji (25% oceny), praca pisemna (75% oceny).

Kryteria oceny wypowiedzi: 0 – 50% - niedostateczny, 51 – 60% - dostateczny, 61 – 70% - dostateczny plus, 71 – 80% - dobry; 81 – 90% - dobry plus, 91 – 100% bardzo dobry.

Kryteria oceny pracy pisemnej:

Wyczerpująca znajomość zagadnień związanych z funkcjonowaniem kancelarii i sposobem, dokumentowania spraw w opisywanym okresie - bardzo dobry

Dobra znajomość zagadnień związanych z funkcjonowaniem kancelarii i sposobem, dokumentowania spraw w opisywanym okresie z niewielkimi pomyłkami – dobry

Wybiórcza znajomość zagadnień związanych z funkcjonowaniem kancelarii i sposobem, dokumentowania spraw w opisywanym okresie z szeregiem braków lub pomyłek – dostateczny.

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w wykładach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	10
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	35
Sumaryczne obciążenie studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Paleografia łacińska I
Nazwa w języku angielskim:		Latin Palaeography I
Język wykładowy:	język polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		1 stopnia
Rok studiów:	2 rok	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Maria Starnawska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pytel
Założenia i cele przedmiotu:		Studenci zapoznają się z historią pisma łacińskiego i brachygrafii łacińskiej oraz uczą się odczytywania rękopisów średniowiecznych.
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W01	student posiada podstawową wiedzę na temat rozwoju pisma łacińskiego w średniowieczu i brachygrafii średniowiecznej	K_W03, K_W07, K_W10
	Umiejętności	
U01	student potrafi odczytywać proste teksty, zna podstawy brachygrafii łacińskiej	K_U04
	Kompetencje społeczne	
K01	student widzi potrzebę zgłębiania swojej wiedzy, poważniejsze problemy konsultuje z prowadzącym zajęcia	K_K02
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia 30 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa znajomość łaciny z poprzednich etapów edukacji		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie w paleografię, podstawowa terminologia, metody badawcze. 2. Pisma od schyłku starożytności do epoki romańskiej, tabl. z pismem uncjalnym, semiuncjalnym i minuskułą karolińską. 3. Romańskie pismo kancelaryjne, Album palaeographicum, tabl. 1, Theleme dokument z 26 IX 1199. 4. j.w., ibidem, tabl. 2. 5. j.w., ibidem, tabl. 4. 6. Brachygrafia średniowieczna. 		

7. Epigrafika romańska, tabl. z inskrypcją nagrobną biskupa Maura.
8. Geneza pisma gotyckiego, Album palaeographicum, tabl. 13.
1. Pogłębianie umiejętności odczytów średnioiwczyńskich dokumentów, strona In nomine Domini – nauka paleografii, kolejne dokumenty na stronie.
2. Gotyckie pismo w Polsce, Lublin w dokumencie: dokument Kazimierza Wielkiego z 25 I 1342. - 2 zajęcia
3. Drobne pismo tekstowe - notula, Lublin w dokumencie: dokument Władysława Łokietka z 15 VIII 1317.
12. Pismo kancelarii papieskiej – kuryała, strona Theleme dokumenty z 14 I 1245 i 23 III 1344.
4. Gotyckie pismo kodeksowe, tabl. z tekstem kronika Galla Anonima.
5. Sprawdzian wiedzy.
6. Omówienie sprawdzianu, dalszy trening w odczytywaniu dokumentów przy pomocy stron elektronicznych.

Literatura podstawowa:

1. A. Gieysztor, Zarys dziejów pisma łacińskiego, Warszawa 1973.
2. W. Semkowicz, Paleografia łacińska, Kraków 1951.
3. J. Szymański, Nauki pomocnicze historii, Warszawa 1983 i nn. wyd.
4. A. Cappelli, Lexicon abbreviatarum. Dizionario di abbreviature latine ed italiane, Milano 1979 i nn. wyd.

Literatura dodatkowa:

1. <http://theleme.enc.sorbonne.fr/dossiers/>
2. <http://paleografia.home.amu.edu.pl>
3. <https://teatrnn.pl/lublin-w-dokumencie/o-projekcie/>

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metoda ćwiczeniowa: praca z tablicami paleograficznymi bądź materiałami rękopiśmiennymi prezentowanymi online; konwersatorium, dyskusja odpytanie z materiału z poprzednich zajęć, referat.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

pytania kontrolne z ostatnich zajęć na kolejnych ćwiczeniach, dyskusja w trakcie zajęć, odczyty, test końcowy.

Forma i warunki zaliczenia:

ocena odpowiedzi ustnych 20%, aktywności na zajęciach 20%, odczytów, przygotowanie referatu 10%, oraz zaliczenie testu końcowego na 50%.

Kryteria zaliczenia kolokwium końcowego:

- 0 – 50 % - niedostateczny
- 51 - 60% - dostateczny
- 61 - 70% - dostateczny plus
- 71 – 80% - dobry
- 81 – 90% - dobry plus
- 91 – 100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	30

Przygotowanie do zajęć	20
Sumaryczne obciążenie studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język obcy (rosyjski) w archiwistyce I	
Nazwa w języku angielskim:		A foreign language (Russian) in archives I	
Język wykładowy:	polski, rosyjski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi		
Semestr:	trzeci		
Liczba punktów ECTS:	2		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Sergiusz Leończyk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Artur Goszczyński	
Założenia i cele przedmiotu:		Rozwijanie znajomości języka rosyjskiego oraz umiejętności odczytywania tekstów cyrylickich (do końca XVII w.) pod kątem przydatności w praktyce archiwalnej i pracy historyka	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Zna i rozumie na poziomie rozszerzonym terminologię archiwalną		S_W02
	Umiejętności		
U_01	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych i interpretuje je stosując podstawowe metody badawcze oraz prezentuje otrzymane wyniki przy zastosowaniu zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych		S_U03
	Kompetencje społeczne		
K_01	Jest gotów do dokonania w pogłębiony sposób krytycznej oceny swojej wiedzy archiwalnej		S_K01
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne, 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Podstawowa znajomość języka rosyjskiego w mowie i w piśmie			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> Historia i rozwój pisma cyrylickiego oraz charakterystyka jego poszczególnych rodzajów (ustaw, półustaw, skoropis) Liczebniki, abrewiacje oraz system liczenia lat w dokumentach cyrylickich Praca z tekstami specjalistycznymi – wybrane rękopiśmienne dokumenty cyrylickie 			
Literatura podstawowa:			

1. Pietkiewicz K., Cyrylica. Skrypt do nauki odczytywania pisma staroruskiego i rosyjskiego dla studentów archiwistyki, Poznań 1996.
2. Pietkiewicz K., Paleografia ruska, Warszawa 2015.
3. Słowniki polsko-rosyjskie i rosyjsko-polskie

Literatura dodatkowa:

1. Wybrane drukowane teksty źródłowe

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

S_W02; S_U03; S_K01 – Ćwiczenia polegające na odczycie oraz tłumaczeniu fragmentów tekstów rosyjskich (w tym tekstów staroruskich) i ich analizie

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

Aktywność w trakcie zajęć oraz ustne kolokwium na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się ustnym kolokwium, którego wynik jest podstawą uzyskania zaliczenia oraz oceny z ćwiczeń.

Kryteria oceny – stopień rozwiązania zadania

1. 0–50 % - niedostateczny
2. 51–60% - dostateczny
3. 61–70% - dostateczny plus
4. 71–80% - dobry
5. 81–90% - dobry plus
6. 91–100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	5
Przygotowanie do zajęć	5
Przygotowanie do kolokwium	10
Sumaryczne obciążenie studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Archiwoznawstwo	
Nazwa w języku angielskim:		The Knowledge of Archives	
Język wykładowy:	Polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia	
Rok studiów:	Drugi		
Semestr:	Trzeci		
Liczba punktów ECTS:	3		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Dariusz Magier	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Kowalik-Bylicka	
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie z dziejami służby archiwalnej oraz historią i zasobem najważniejszych dla kultury polskiej zasobów o wartości historycznej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W01	Posiada wiedzę o rodzajach relacji między strukturami administracji archiwalnej a aktotwórcami		S_W04
W02	Zna zasady i terminologię archiwalną		S_W06
	Umiejętności		
U01	Potrafi analizować konkretne procesy zachodzące w obszarze postępowania z dokumentacją		S_U03
	Kompetencje społeczne		
K01	Ma świadomość zmian prawnych i techniczno-materialnych w zakresie rozwiązań stosowanych w postępowaniu z dokumentacją		S_K03
K02	Ma świadomość ciągłości form kancelaryjnych, epok ich rozwoju oraz korzeni i dorobku pokoleń archiwistów i podejmuje działania na rzecz jego podtrzymania.		S_K05
Forma i typy zajęć:		Wykład 30 godzin.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Znajomość podstawowych pojęć i zagadnień z zakresu archiwistyki			
Treści modułu kształcenia:			

1.Podstawowe problemy archiwoznawstwa 2.Archiwa starożytności 3.Archiwa staropolskie 4.Archiwa okresu stanisławowskiego 5.Archiwa w okresie zaborów 6.Archiwa II Rzeczypospolitej 7.Archiwa w okresie PRL 8.Współczesne rozmieszczenie zasobu archiwalnego 9.Archiwa polonijne	
Literatura podstawowa:	
1. Tandecki J., Archiwa w Polsce w latach 1944-1989. Zarys dziejów, Toruń 2017 2. Tomczak A., Zarys dziejów archiwów polskich, cz. I do wybuchu I wojny światowej, Toruń 1974 3. Siemieński J., Przewodnik po archiwach polskich, 1. Archiwa dawnej Rzeczypospolitej, Warszawa 1933	
Literatura dodatkowa:	
1. Bańkowski P., Archiwum Stanisława Augusta, Warszawa 1958 2. Biblioteki polskie za granicą. Przeszłość i współczesność, red. Maria Kalczyńska, Danuta Sieradzka, Katowice 2007	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład problemowy z prezentacją multimedialną, obaśnienie, wykład konwersatoryjny.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
W01, W02 – w trakcie kolokwium pisemnego. U01, K01, K02 – w trakcie wypowiedzi ustnych podczas konwersacji.	
Forma i warunki zaliczenia:	
Wypowiedzi podczas konwersacji, kolokwium pisemne. Kryteria oceny wypowiedzi: 0 – 50% - niedostateczny, 51 – 60% - dostateczny, 61 – 70% - dostateczny plus, 71 – 80% - dobry; 81 – 90% - dobry plus, 91 – 100% bardzo dobry.	
Bilans punktów ECTS:	
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział z zajęciach	30
Konsultacje z prowadzącym	10
Przygotowanie do kolokwium	35
Sumaryczne obciążenie studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3